

În Nicolae Iorga- <Istoria Românilor. Vol. 7. Reformatorii, Buc., 1938> se arată cum Sfântul Antim Ivireanul se ridică împotriva tendințelor Patriarhiei Ecumenice exprimate prin doi patriarhi, Dosoftei de Ierusalim, apoi urmașul său Hrisant (Notara posibil?) care cer închinarea mănăstirilor din Principate așezămintelor creștine din Locurile Sfinte. Aceasta presupunea susținerea financiară din Principate (uneori mult peste posibilitățile proprii).

<N-au fost vreodată, nici nu vor fi în Ungrovlahia mănăstiri supuse vreunuia dintre Patriarhii de aiurea, ci toate acestea sânt sub a noastră cârmuire, în care și când săvârșim jertfa fără sânge, stăm numai noi pe sfântul Scaun, nu și al Ierusalimului; ci deci numai de voia noastră milă Sfântului Mormânt de la mănăstirile noastre Patriarhului Ierusalimului, altădată și la al Ungrovlahiei... Și dacă un înger din cer ne-ar porunci, noi, socotind mai de temei sfintele canoane ale Fericiților Părinți și legile dumnezeiești decât porunca lui [Hrisant], noi nu ne vom supune (26 dec. 1710) > (Op. citată, pag. 20-21). Destul de categoric ! La 1712, Hrisant se mai domolește și relațiile se reiau după voia relativă a Sfântului Antim.

În politică, Antim este deschis de partea politicii Țarului (ca pro-creștin și ortodox).

Vedem în această opoziție și o cauză a caterisirii sale și a îndepărtării din scaunul mitropolitan (ulterior) și surghiunirii, precum și ca sursă principală a conflictului său cu Domnul Nicolae Mavrocordat și cu restul Patriarhilor (de Ierusalim, Antiohia, Alexandria, Constantinopole). El vine în ȚR după o domnie în Moldova, aducându-l cu sine pe Samuil de Alexandria.

Amenințarea cu caterisirea îi fusese transmisă încă din 24 ianuarie 1712 de duhovnicul domnului Constantin Brâncoveanu, călugărul Mitrofan de Nisa de la mănăstirea Dionisiu de la Muntele Athos, dar găsește bunăvoință la Domnitorul Brâncoveanu.

Opiniile Sfântului Antim Ivireanul referitoare la intervențiile Patriarhiei Ecumenice

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Luni, 02 August 2021 10:02 -

Rescris pro-bono astăzi, douăzecișipatru iulie an curgătoriu douămiidouăzecișiuu, cu pioșenie pentru sighet online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet